

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ELSŐ SZEKCIÓ

ZÖLDI kontra MAGYARORSZÁG

(49049/18. sz. kérelem)

ÍTÉLET

10. cikk - Az információhoz való hozzáférés és az információközlés szabadsága - A Magyar Nemzeti Bank által alapított két alapítvány támogatásban részesülők személyazonosságára vonatkozó újságírói adatigénylés elutasítása - A kért adatokhoz való hozzáféréshez fűződő jelentős közérdek - A támogatásban részesülők nevének védelméhez fűződő érdek nem olyan jellegű és mértékű, amely indokolná a 8. cikk alkalmazását, és a kérelmező 10. cikk szerinti jogaival való összevetést - A támogatásban részesülők személyazonosságának felfedését lehetővé tevő jogszabályi rendelkezés hiánya, ami azt eredményezi, hogy a hazai hatóságoknak ebben a tekintetben nincs mérlegelési joguk - A beavatkozás szükségességét nem indokolták kellően - A szóban forgó, egymással versengő érdekek között nem sikerült méltányos egyensúlyt teremteni.

Készítette az Iroda. A Bíróságot nem köti.

STRASBOURG

április 4. 2024

Ez az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. pontjában meghatározott körülmények között válik jogerőssé. Szerkesztői felülvizsgálat tárgyát képezheti.

A Zöldi kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Első Szekció), a következő összetételű tanácsban eljárva:

Marko Bošnjak, *elnök*,

Alena Poláčková,

Latif Hüseyinov,

Paczolay Péter,

Ivana Jelić,

Erik Wennerström,

Raffaele Sabato, *bírák*,

és Liv Tigerstedt, a *Szekció helyettes jegyzőkönyv-vezetője*,

tekintettel a következőkre:

az Emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 34. cikke alapján 2018. október 10-én Zöldi Blanka magyar állampolgár (a továbbiakban: kérelmező) által a Bírósághoz Magyarország ellen benyújtott 49049/18. számú kérelem;

határozat arról, hogy az Egyezmény 10. cikkével kapcsolatos panaszról értesítik a magyar kormányt ("a Kormány");

a felek észrevételei;

miután 2024. március 12-én zárt ülésen tanácskozott,

meghozza az alábbi ítéletet, amelyet aznap elfogadtak:

BEVEZETÉS

1. Az ügy tárgya a kérelmező, egy újságíró, sikertelen próbálkozása arra vonatkozóan, hogy a Magyar Nemzeti Bank által létrehozott két alapítvány pénzügyeivel kapcsolatos információkhoz jusson. A kérelmező az Egyezmény 10. cikkére hivatkozik.

A TÉNYEK

2. A kérelmező 1990-ben született és Hosszúhetényben él. Képviselője Karsai D. A. Budapesten praktizáló ügyvéd.

3. A Kormányt az Igazságügyi Minisztérium alkalmazottja, Tallódi Z. úr képviselte.

4. Az ügy tényállása a következőképpen foglalható össze.

5. 2013 és 2014 között a Magyar Nemzeti Bank hat alapítványt hozott létre az oktatás, a kutatás, a tudásmegosztás és az ehhez kapcsolódó tevékenységek több területén, elsősorban a közgazdaságtan területén történő támogatására. A teljes mértékben állami tulajdont képező Magyar Nemzeti Bank jelentős pénzeszközökkel és vagyonnal ruházta fel az alapítványokat. Ezen alapítványok létrehozásának célja és kiadásai évekig a közbeszéd homlokterében álltak, mivel a közpénzek felhasználásáról volt szó. Az alapítványok több közérdekű adatigénylést kaptak újságíróktól, akik az

átláthatóság biztosítása érdekében a pénzek felhasználásáról érdeklődtek. Az ellenzéki médiában több olyan állítás jelent meg, hogy az alapítványok valójában a közpénzek "privatizálását" szolgálják.

6. A kérelmező oknyomozó újságíró.

7. 2015. február 25-én a Magyar Nemzeti Bank által létrehozott két alapítványtól (nevezetesen a *Pallas Athéné Geopolitikai Alapítványtól* - "PAGEO" és a *Pallas Athéné Domus Scientiae Alapítványtól* - "PADS") kért bizonyos információkat. A pályázó közérdekű adatigénylése az említett alapítványok által kiírt, PhD-ösztöndíjak, kutatói mobilitás, konferenciák, publikációk és kutatási programok finanszírozására irányuló pályázati felhívásokra vonatkozott. A kérelmező többek között kérte az egyes pályázati felhívásokon keresztül támogatásban részesült személyek nevét, az általuk kapott pénzösszegeket és a támogatott tevékenységeket. A kapott információk alapján cikket szándékozott írni.

8. Az alapítványok megtagadták a kért információk kiadását, és a kérelmező e határozatok bírósági felülvizsgálatát kérte.

9. A PAGEO határozatának bírósági felülvizsgálata során a Fővárosi Törvényszék 2015. december 1-jén - a jelen kérelmet érintő szempontból - helyt adott a kérelmező keresetének. Kötelezte az alapítványt, hogy - egyebek mellett – tájékoztassa a kérelmezőt a különböző támogatási felhívásokban sikeresen szereplő támogatottak személyét, az általuk kapott összegeket és a támogatott tevékenységeket. A fellebbezés alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla részben hatályon kívül helyezte az ítéletet, és elutasította a kérelmező keresetét a támogatottak nevének közlése tekintetében. Az Ítéltábla megállapította, hogy az Információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: adatvédelmi törvény, lásd a lenti 14. pontot) 3. § (6) bekezdése alapján a kérelmező által kért személyes adatok közlésére csak az ilyen közlésre felhatalmazó külön jogszabályi rendelkezés alapján lett volna lehetőség. Ilyen rendelkezés hiányában a kérelmező kérelmének nem lehetett volna helyt adni.

10. A PADS határozatának bírósági felülvizsgálata során a Fővárosi Törvényszék 2015. december 7-én helyt adott a kérelmező keresetének, kivéve azt a kérelmét, hogy rendeljék el a támogatottak nevének nyilvánosságra hozatalát, és engedélyezte az alapítványnak a nevek anonimizálását. Megállapította, hogy ezek a nevek nem minősülnek az adatvédelmi törvény értelmében sem "közérdekű adatnak", sem "közérdekből nyilvános adatnak" (lásd a lenti 14. pontot), és ezért a törvény nem írja elő a nyilvánosságra hozatalát. A bíróság azt is megállapította, hogy álláspontja szerint a személyes adatok védelme elsőbbséget élvez a közpénzek felhasználásának átláthatóságához való joggal szemben. Ezt a határozatot a fellebbezést követően másodfokon helybenhagyták. A Fővárosi Ítéltábla hangsúlyozta, hogy az ügy eldöntése során döntő jelentőséget kellett tulajdonítani annak a kérdésnek, hogy a jogszabály lehetővé teszi-e a

kérdésszerű adatok közérdekű hozzáférhetőségét. A bíróság elismerte a kért adatok nyilvánosságra hozatalához fűződő közérdeket, mindazonáltal hangsúlyozta, hogy konkrét jogalap hiányában a sikeres pályázók nevei nem adhatók ki "közérdekből nyilvános adatként".

11. A kérelmező alkotmányjogi panaszt nyújtott be e határozatok ellen. Az Alkotmánybíróság a két ügyben 2018. április 10-én hozta meg határozatát. Elutasította a kérelmezőnek a rendes bírósági határozatok megsemmisítésére irányuló kérelmét, és elutasította az adatvédelmi törvény egyes részeinek megsemmisítésére irányuló kérelmét. Megállapította azonban, hogy a jogalkotó nem tett eleget az Alaptörvény közpénzek átláthatóságát előíró 39. cikk (2) bekezdésének végrehajtására vonatkozó kötelezettségének. Utasította a jogalkotót, hogy ezt a mulasztást 2018. szeptember 30-ig pótolja.

12. Az Országgyűlés 2019. július 2-án eleget tett az Alkotmánybíróság határozatának, és elfogadta a közpénzekből nyújtott támogatások átláthatóságáról szóló 2007. évi CLXXXI. törvény 1. §-nak módosításáról szóló 2019. évi LXVI. törvényt. A módosítás 2019. július 10-én lépett hatályba.

VONATKOZÓ JOGSZABÁLYI HÁTTÉR

13. Az Alaptörvénynek a tárgydőszakban hatályos vonatkozó rendelkezései a következők voltak:

VI. cikk

"(2) Mindenkinnek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez..

..."

39. cikk

"(2) A közpénzekkel gazdálkodó minden szervezet köteles a nyilvánosság előtt elszámolni a közpénzekre vonatkozó gazdálkodásával. A közpénzeket és a nemzeti vagyont az átláthatóság és a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni. A közpénzekre és a nemzeti vagyongra vonatkozó adatok közérdekű adatok.."

14. Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény ("adatvédelmi törvény") vonatkozó rendelkezéseinek a tárgydőszakban hatályos szövege a következő volt:

3. Értelmező rendelkezések

3. §

"2. személyes adat: az érintettel kapcsolatba hozható adat – különösen az érintett neve, azonosító jele, valamint egy vagy több fizikai, fiziológiai, mentális, gazdasági,

ZÖLDI kontra MAGYARORSZÁG, ÍTÉLET

kulturális vagy szociális azonosságára jellemző ismeret –, valamint az adatból levonható, az érintettre vonatkozó következtetés; .

...

Közérdekű adat (a továbbiakban: közérdekű adat): az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő és tevékenységére vonatkozó vagy közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkezett, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől, így különösen a hatáskörre, illetékességre, szervezeti felépítésre, szakmai tevékenységre, annak eredményességére is kiterjedő értékelésére, a birtokolt adatfajtákra és a működést szabályozó jogszabályokra, valamint a gazdálkodásra, a megkötött szerződésekre vonatkozó adat;

Közérdekből nyilvános adat: a közérdekű adat fogalma alá nem tartozó minden olyan adat, amelynek nyilvánosságra hozatalát, megismerhetőségét vagy hozzáférhetővé tételét törvény közérdekből elrendeli;

..."

A KÖZÉRDEKŰ ADATOK MEGISMERÉSE

21. A közérdekű adatok megismerésének általános szabályai

26. §

"(1) Az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szervnek vagy személynek (a továbbiakban együtt: közfeladatot ellátó szerv) lehetővé kell tennie, hogy a kezelésében lévő közérdekű adatot és közérdekből nyilvános adatot – az e törvényben meghatározott kivételekkel – erre irányuló igény alapján bárki megismerhesse.

..."

27. §

"(3) Közérdekből nyilvános adatként nem minősül üzleti titoknak a központi és a helyi önkormányzati költségvetés, illetve az európai uniós támogatás felhasználásával, költségvetést érintő juttatással, kedvezményrel, az állami és önkormányzati vagyon kezelésével, birtoklásával, használatával, hasznosításával, az azzal való rendelkezéssel, annak megterhelésével, az ilyen vagyont érintő bármilyen jog megszerzésével kapcsolatos adat, valamint az az adat, amelynek megismerését vagy nyilvánosságra hozatalát külön törvény közérdekből elrendeli. A nyilvánosságra hozatal azonban nem eredményezheti az olyan adatokhoz – így különösen a védett ismerethez – való hozzáférést, amelyek megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna, feltéve, hogy ez nem akadályozza meg a közérdekből nyilvános adat megismerésének lehetőségét.

(3a) Az a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, aki vagy amely az államháztartás alrendszerébe tartozó valamely személlyel pénzügyi vagy üzleti kapcsolatot létesít, köteles e jogviszonnyal összefüggő

ZÖLDI kontra MAGYARORSZÁG, ÍTÉLET

és a (3) bekezdés alapján közérdekből nyilvános adatra vonatkozóan – erre irányuló igény esetén – bárki számára tájékoztatást adni. A tájékoztatási kötelezettség a közérdekből nyilvános adatok nyilvánosságra hozatalával vagy a korábban már elektronikus formában nyilvánosságra hozott adatot tartalmazó nyilvános forrás megjelölésével is teljesíthető...."

22. A közérdekű adat megismerése iránti igény

28. §

"(1) A közérdekű adat megismerése iránt szóban, írásban vagy elektronikus úton bárki igényt nyújthat be. A közérdekből nyilvános adatok megismerésére a közérdekű adatok megismerésére vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

..."

29. §

"(1) A közérdekű adat megismerésére irányuló igénynek az adatot kezelő közfeladatot ellátó szerv az igény tudomására jutását követő legrövidebb idő alatt, legfeljebb azonban 15 napon belül tesz eleget.

(2) Ha az adatigénylés jelentős terjedelmű, illetve nagyszámú adatra vonatkozik, az (1) bekezdésben meghatározott határidő egy alkalommal 15 nappal meghosszabbítható. Erről az igénylőt az igény kézhezvételét követő 8 napon belül tájékoztatni kell.

(3) Az adatokat tartalmazó dokumentumról vagy dokumentumrészről, annak tárolási módjától függetlenül az igénylő másolatot kaphat. Az adatot kezelő közfeladatot ellátó szerv a másolat készítéséért – az azzal kapcsolatban felmerült költség mértékéig terjedően – költségtérítést állapíthat meg, amelynek összegéről az igénylőt az igény teljesítését megelőzően tájékoztatni kell.

..."

30. §

"(1) Ha a közérdekű adatot tartalmazó dokumentum az igénylő által meg nem ismerhető adatot is tartalmaz, a másolaton a meg nem ismerhető adatot felismerhetetlenné kell tenni...."

31. §

"(1) Az igénylő a közérdekű adat megismerésére vonatkozó igény elutasítása vagy a teljesítésre nyitva álló, vagy az adatkezelő által a 29. § (2) bekezdése szerint meghosszabbított határidő eredménytelen eltelte esetén, valamint – ha a költségtérítést nem fizette meg – a másolat készítéséért megállapított költségtérítés összegének felülvizsgálata érdekében bírósághoz fordulhat.

(2) A megtagadás jogszerűségét és a megtagadás indokait, illetve a másolat készítéséért megállapított költségtérítés összegének megalapozottságát az adatkezelőnek kell bizonyítania.

(3) A pert az igény elutasításának közlésétől, a határidő eredménytelen elteltétől, illetve a költségtérítés megfizetésére vonatkozó határidő lejártától számított harminc napon belül kell megindítani az igényt elutasító közfeladatot ellátó szerv ellen. Ha az

ZÖLDI kontra MAGYARORSZÁG, ÍTÉLET

igény elutasítása, nem teljesítése vagy a másolat készítéséért megállapított költségtérítés összege miatt az igénylő a Hatóság vizsgálatának kezdeményezése érdekében a Hatóságnál bejelentést tesz, a pert a bejelentés érdemi vizsgálatának elutasításáról, a vizsgálat megszüntetéséről, az 55. § (1) bekezdés b) pontja szerinti lezárásáról szóló vagy az 58. § (3) bekezdése szerinti értesítés kézhezvételét követő harminc napon belül lehet megindítani. A perindításra rendelkezésre álló határidő elmulasztása esetén igazolásnak van helye....

(6) A bíróság soron kívül jár el."

15. A közpénzekből nyújtott támogatások átláthatóságáról szóló 2007. évi CLXXXI. törvény tárgyidőszakban hatályos vonatkozó rendelkezései a következők voltak:

1. §

"(1) 1. § (1) E törvény hatálya

- a) az államháztartás alrendszeréből,
- b) az európai uniós forrásokból,
- c) a nemzetközi megállapodás alapján finanszírozott egyéb programokból

származó, egyedi döntés alapján nyújtott, pályázati úton vagy pályázati rendszeren kívül az államháztartáson kívüli természetes személyek, jogi személyek és jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezetek – ide nem értve a társasházat – (a továbbiakban együttesen: személy) számára odaítélt, természetben vagy pénzben juttatott támogatásokra terjed ki.

..."

3. §

"(1) Közérdekből nyilvános a pályázati kiírást előkészítő, a pályázatot kiíró, a támogatási döntést előkészítő és a támogatási döntést meghozó szerv vagy személy által a pályázattal, a pályázati eljárással, a támogatási döntéssel összefüggésben kezelt, közérdekű adatnak és különleges adatnak nem minősülő adat.

(2) Az (1) bekezdés szerinti adatok megismerésére a közérdekű adatokra vonatkozó törvényi rendelkezéseket kell alkalmazni.."

16. Ugyanezen törvénynek a 2019. évi LXVI. tv. 57. §-val, 2019. július 10-i hatállyal módosított 1. §-a a következőképpen rendelkezik:

"(1) E törvény hatálya

- a) az államháztartás alrendszeréből,
- b) az európai uniós forrásokból,
- c) a nemzetközi megállapodás alapján finanszírozott egyéb programokból,
- d) a 100%-os állami tulajdonban álló szervezet által létrehozott alapítványtól

származó, egyedi döntés alapján nyújtott, pályázati úton vagy pályázati rendszeren kívül az államháztartáson kívüli természetes személyek, jogi személyek és jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb szervezetek – ide nem értve a társasházat – (a továbbiakban együtt: személy) számára odaítélt, természetben vagy pénzben juttatott támogatásokra terjed ki.

17. A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: MNB-törvény) vonatkozó részének a tárgydőszakban hatályos szövege a következőképpen rendelkezett:

162. §

"(2) Az MNB feladataival és elsődleges céljával összhangban, a többségi tulajdonában álló gazdasági társaságot alapíthat vagy alapítványt hozhat létre."

18. 2016. március 31-én a 8/2016. (IV. 6.) AB sz. határozatával az Alkotmánybíróság felülvizsgálta az MNB-törvény azon módosítását, amely jelentősen korlátozta volna a Magyar Nemzeti Bank alapítványai által nyilvánosságra hozható adatok körét. A módosítás alkotmányellenességének megállapításakor az Alkotmánybíróság kiemelte, hogy tekintettel a közpénzekből való finanszírozásukra, valamint arra, hogy a Nemzeti Bank csak a közfeladataival és elsődleges céljaival összhangban hozhat létre alapítványokat (lásd a fenti 17. pontot), az alapítványok "kétségtelenül közpénzekkel gazdálkodnak és közfeladatot látnak el".

19. A hivatalos dokumentumokhoz való hozzáférésre és a személyes adatok védelmére vonatkozó nemzetközi anyagot a *Magyar Helsinki Bizottság kontra Magyarország* ([NK], 18030/11. sz. ügy, 36-43. és 50-63. §§, 2016. november 8.) vázolja.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 10. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

20. A kérelmező azt kifogásolta, hogy az Egyezmény 10. cikkében foglalt véleménynyilvánítás szabadságához való jogát sértette az, hogy nem tudott információt szerezni a Magyar Nemzeti Bank által létrehozott két alapítvány támogatásban részesülő személyek személyazonosságáról. A hivatkozott szabály a következő:

1. Mindenkinél joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a véleményalkotás szabadságát és az információk, eszmék megismerésének és közlésének szabadságát 12 13 országhatárokra tekintet nélkül és anélkül, hogy ebbe hatósági szerv beavatkozhasson. Ez a Cikk nem akadályozza, hogy az államok a rádió-, televízió- vagy mozgókép vállalatok működését engedélyezéshez kössék.

2. E kötelezettségekkel és felelősséggel együtt járó szabadságok gyakorlása a törvényben meghatározott, olyan alakszerűségeknek, feltételeknek, korlátozásoknak vagy szankcióknak vethető alá, amelyek szükséges intézkedéseknek minősülnek egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a területi sértetlenség, a közbiztonság, a zavargás vagy bűnözés megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, mások jó hírneve vagy jogai védelme, a bizalmas értesülés közlésének megakadályozása, vagy a bíróságok tekintélyének és pártatlanságának fenntartása céljából.

A. Elfogadhatóság

1. A hazai jogorvoslati lehetőségek kimerítése

(a) A felek érvelése

(i) A Kormány

21. A Kormány előadta, hogy a kérelmező nem élt az összes rendelkezésre álló hazai jogorvoslati lehetőséggel, mivel a közpénzekből nyújtott támogatások átláthatóságáról szóló törvény módosításának hatálybalépését követően nem nyújtott be újabb közérdekű adatigénylést az alapítványokhoz.

(ii) A kérelmező

22. A kérelmező ezt vitatta. Azzal érvelt, hogy nem volt ésszerű elvárni tőle, hogy ismételten kérelmet nyújtson be az alapítványokhoz, mert egyrészt ugyanannak a - potenciálisan hosszadalmas és költséges – eljárásnak a megkezdése ésszerűtlen terhet jelentett volna, másrészt pedig, még ha meg is kapta volna a kért információt, az több mint négy évvel az eredeti kérelme után történt volna. Addigra az információ már nem lett volna releváns.

(b) A Bíróság értékelése

23. A Bíróság felidézi, hogy az Egyezmény 35. cikkének 1. pontja értelmében csak a hazai jogorvoslati lehetőségek kimerítését követően foglalkozhat a kérelemmel. A kérelmező köteles igénybe venni azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek rendelkezésre állnak és alkalmasak az Egyezményben foglalt sérelmei orvoslására (lásd *Vučković és társai kontra Szerbia* (előzetes kifogás) [NK], 17153/11. sz. és 29 további kérelem, 71. §, 2014. március 25.). Nem kötelező azonban olyan jogorvoslatot igénybe venni, amely nem megfelelő vagy nem hatékony. Ahhoz, hogy egy jogorvoslat hatékony legyen, alkalmasnak kell lennie a kifogásolt állapot közvetlen orvoslására, és ésszerű kilátásokat kell nyújtania a sikerre (lásd *Balogh kontra Magyarország*, 47940/99. sz., 30. §, 2004. július 20., és *Sejdovic kontra Olaszország* [NK], no. 56581/00, 46. §, EJEB 2006II-, és, mint újabb eset, *Communauté genevoise d'action syndicale (CGAS) kontra Svájc* [NK], no. 21881/20, 139. §, 2023. november 27.).

24. A Bíróság megállapítja, hogy a kérelmező 2015. február 25-én az adatvédelmi törvény 28. cikkének (1) bekezdése alapján kérte a 2014/15-ös tanévre két alapítvány által közzétett több pályázati felhívásra vonatkozó információk közzétételét. Amikor az alapítványok elutasították a kérelmét, a kérelmező kezdeményezte e határozatok bírósági felülvizsgálatát, amely az adatvédelmi törvény 31. §-a alapján rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőség. A bíróságok két szinten vizsgálták a keresetét, de az alpereseknek adtak igazat a kérelmezőnek az ösztöndíjban részesülők nevének közzétételére irányuló kérelmei tekintetében (lásd a fenti 9. és 10. pontokat).

E rendes jogorvoslati lehetőségek kimerítését követően a kérelmező az Alkotmánybírósághoz fordult. Panasza alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alapítványok által szétosztott közpénzek átláthatóságát szabályozó jogszabályi rendelkezés hiánya alkotmányellenes jogszabályi mulasztásnak minősül. Az Alkotmánybíróság kötelezte az Országgyűlést, hogy 2018. szeptember 30-ig orvosolja ezt a helyzetet (lásd a fenti 11. pontot). A Parlament 2019. július 10-i hatállyal módosította a támogatások átláthatóságáról szóló törvényt (lásd a fenti 12. pontot). Az új rendelkezés kiterjesztette a közérdekű adatok nyilvánosságra hozatalára kötelezett adatok körét a teljes mértékben állami tulajdonú szervezet által létrehozott alapítványokból származó támogatásokra. A módosítás *ex nunc* hatállyal lépett hatályba (lásd a fenti 16. pontot), és így nem érintette a kérelmező eredeti adatigénylését.

25. A Kormány azzal érvelt, hogy ettől kezdve a kérelmező az új jogszabályra hivatkozva új kérelmet nyújthatott volna be, amely orvosolta volna az állítólagos jogsértést.

26. A Bíróság nem lát okot kételkedni abban, hogy a kérelmező előtt nyitva állt ez a lehetőség. A jogi környezet változásai növelhették az esélyeit arra, hogy hozzájusson a kért információkhoz, akár egy újbóli adatigénylés benyújtását követően, akár - a kért információk átadásának megtagadása esetén - egy ezt követő perindítás eredményeképpen. Mindazonáltal a Bíróság úgy véli, hogy a hazai jogorvoslati lehetőségek kimerítése szempontjából ésszerűtlen lett volna elvárni a kérelmezőtől, hogy ismételten benyújtsa adatigénylését, a következő okok miatt.

27. A kérelmező oknyomozó újságíró, aki a Nemzeti Bank által létrehozott két alapítvány pénzügyeiről szóló cikk előkészítése céljából dokumentumokat és információkat keresett. Tekintettel a széles közérdeklődésre számot tartó témák (mint amilyen a szóban forgó téma is) jellegére, a Bíróság elfogadja, hogy a kérelmező számára alapvető fontosságú volt a kért információk mielőbbi beszerzése annak érdekében, hogy biztosítsa azok relevanciáját az olvasóközönsége számára. Az adatigénylés célja valóban az volt, hogy a kérelmező a megszerzett információkat a szélesebb nyilvánosság számára haladéktalanul továbbíthassa az általa készített újságcikk révén. Az ilyen adatok nyilvánosságra hozatala azonban végül több mint négy évvel később vált lehetővé. A Bíróság e tekintetben egyetért a kérelmezővel, és megállapítja, hogy ennyi idő elteltével a szóban forgó információ elveszíthette minden relevanciáját. A jelen ügy sajátos körülményei között ezért a kérelmezőtől ésszerűen nem lehetett volna elvárni, hogy éljen a Kormány által javasolt lehetőséggel.

28. A Bíróság ezért elutasítja a Kormánynak a hazai jogorvoslatok kimerítésére vonatkozó kifogását.

2. *Az egyezmény rendelkezéseivel való összeegyeztethetőség ratione materiae*

29. Bár a Kormány nem emelt kifogást az Egyezmény 10. cikkének alkalmazhatóságával kapcsolatban, a Bíróság úgy véli, hogy hivatalból kell foglalkoznia ezzel a kérdéssel (lásd *Studio Monitori és társai kontra Grúzia*, 44920/09 és 8942/10, 32. §, 2020. január 30., és *Centre for Democracy and the Rule of Law kontra Ukrajna*, 10090/16, 55. §, 2020. március 26.).

30. Az információhoz való hozzáféréssel kapcsolatos korábbi hasonló ügyekben a Bíróság megvizsgálta, hogy az ügy tényállása felvet-e az Egyezmény 10. cikke szerinti kérdést, akár az elfogadhatóság, akár a joghatóság, akár az érdemi vizsgálat szakaszában. Az előbbi esetekben a Bíróság a *Denisov kontra Ukrajna* ([NK], no. 76639/11, 93. §, 2018. szeptember 25.) ügyben lefektetett alapelveket követte, amelyek szerint az Egyezmény valamely rendelkezése alkalmazhatóságának kérdése a Bíróság hatáskörébe tartozó kérdés *ratione materiae*, és a vonatkozó elemzést az elfogadhatósági szakaszban kell elvégezni, kivéve, ha különleges oka van annak, hogy ezt a kérdést az érdemi eljárás során tárgyalják (lásd az Egyezmény 8. cikkének alkalmazhatóságával kapcsolatban a fent hivatkozott *Denisov ügyben hozott* ítélet 93. §-át, az Egyezmény 10. cikkének alkalmazhatóságával kapcsolatban pedig a *Šeks kontra Horvátország*, 39325/20. sz., § 35, 2022. február 3., és *Namazli kontra Azerbajdzsán* (hat.), 28203/10. sz., § 30, 2022. június 7.). Ez utóbbi ügyekben a Bíróság a *Magyar Helsinki Bizottság kontra Magyarország* ügyben ([NK], 18030/11. sz. ügy, 71. és 117. §, 2016. november 8.) alkalmazott megközelítést fogadta el, amely szerint az a kérdés, hogy a kérelmező által kifogásolt helyzet a 10. cikk hatálya alá tartozik-e, nagymértékben összefügg a panasza érdemével, és azt az érdemi vizsgálat keretében vizsgálta (lásd a fent hivatkozott *Studio Monitori és társai*, 32. §, és a fent hivatkozott *Centre for Democracy and the Rule of Law*, 55. §).

31. Tekintettel a fent idézett ítélkezési gyakorlatra, és mivel a jelen esetben nincs különösebb ok arra, hogy a 10. cikk alkalmazhatóságát az érdemi részhez kapcsolják, a Bíróság a panasz érdemi vizsgálata előtt megvizsgálja az alkalmazhatóság kérdését.

32. Amint azt a Bíróság a *Magyar Helsinki Bizottság* ügyben (idézett, 156. pont) hangsúlyozta, a 10. cikk nem biztosít az egyén számára jogot a hatóság birtokában lévő információkhoz való hozzáférésre, és nem kötelezi a Kormányt arra, hogy ilyen információkat adjon át az egyénnek. A Bíróság azonban úgy ítélte meg, hogy ilyen jog vagy kötelezettség keletkezhet, "amennyiben az információhoz való hozzáférés az egyén számára a véleménynyilvánítás szabadságához való jogának, különösen az "információhoz való hozzáférés és az információközlés szabadságának" gyakorlásához elengedhetetlen, és amennyiben annak megtagadása e jogba való beavatkozást jelent" (ibid.).

33. A Bíróság megjegyzi, hogy bár a Magyar Nemzeti Bank által létrehozott alapítványok önálló jogi személyiséggel rendelkeztek, azokat egy teljes mértékben állami tulajdonban lévő szervezet hozta létre közpénzek felhasználásával. A Bíróság tudomásul veszi továbbá a magyar Alkotmánybíróság megállapításait, amelyek szerint az alapítványok közfeladatokat láttak el (lásd a fenti 18. pontot). Ezek fényében az alapítványok hatóságoknak tekinthetők annak megítélése szempontjából, hogy az adott körülmények között felmerül-e az információhoz való hozzáféréshez való jog.

34. Annak eldöntése során, hogy a kérelmező a jelen esetben hivatkozhat-e ilyen jogra, a Bíróság a *Magyar Helsinki Bizottság* ítéletében (ibid., 149-80. §§) lefektetett elveket alkalmazza, és az ügyet a sajátos körülmények fényében és a következő kritériumok figyelembevételével értékeli: (a) az adatigénylés célja; b) a kért információ jellege; c) a kérelmező szerepe; és d) hogy az információ készen állt-e és rendelkezésre állt-e.

35. A kérelmező adatigénylésének célja az volt, hogy olyan anyagot szerezzen be, amelyet később egy cikk megírásához használ fel, amely a közpénzeknek az alapítványok állami támogatásai révén magánszemélyeknek történő juttatásáról szól. A Bíróság tudomásul veszi a Kormány azon érvelését, hogy a hazai bíróságok határozatai alapján a kérelmezőtől csak a támogatásban részesülők neveihez való hozzáférést tagadták meg, és hogy a cikket ezen információk nélkül is megírhatta volna. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező adatigénylésének terjedelmét és az általa készített cikk tárgyát tekintve a közpénzekből részesülő személyek személyazonosságának kérdése a kérelmező vizsgálata három fő elemének egyike volt, nevezetesen, hogy kik kaptak közpénzeket, milyen konkrét tevékenységekre és milyen összegben. Ezért úgy tekinthető, hogy a kért információ szükséges volt a kérelmező véleménynyilvánítási szabadságának gyakorlásához, beleértve a konkrét témában történő információszerzés és -közvetítés szabadságát is.

36. Továbbá az adatigénylés megfelel a közérdekűségi tesztnek. Bár erre vonatkozó jogszabályi rendelkezés hiányában a támogatásban részesülők nevei a magyar jog szerint nem minősülhetnek "közérdekből nyilvános adatnak", a kért információ közérdekű jellege teljesen nyilvánvaló volt. A kért adatok nyilvánosságra hozatala hozzájárulhatott az adófizetők pénzének elosztása és a közélet átláthatóságához. A Nemzeti Bank alapítványainak létrehozása és finanszírozása, valamint a támogatási kérelmek benyújtására vonatkozó felhívások az adatigénylés időpontjában a közbeszéd középpontjában álltak (lásd a fenti 5. pontot). A Bíróság nem hagyhatja figyelmen kívül azt sem, hogy a PADS elleni bírósági eljárásban a Fővárosi Ítéltábla kifejezetten elismerte a kért adatokhoz való hozzáféréshez fűződő jelentős közérdeket (lásd a fenti 10. pontot).

37. Ami a kérelmező szerepét illeti, újságíró, aki újságíróként igyekezett hozzáférni az információkhoz, hogy azokat "társadalmi kontroll"

funkciójának keretében továbbítsa a nyilvánosságnak (lásd a fent hivatkozott *Magyar Helsinki Bizottság*, 164-68. §; *Mikiashvili és mások kontra Grúzia* (hat.), 18865/11 és 51865/11, 49. §, 2021. január 19.; és *Saure kontra Németország* (hat.), 6106/16, 35. §, 2021. október 19.).

38. Végül, a felek között nem vitatott, hogy a kifogásolt információ készen állt és rendelkezésre állt.

39. E szempontokat mérlegelve a Bíróság meggyőződött arról, hogy a kérelmező a közérdekű adatigényléshez való jogát kívánta gyakorolni, és e célból az Egyezmény 10. cikke alapján kérte az információkhoz való hozzáférést (lásd *Yuriy Chumak kontra Ukrajna*, 23897/10. sz. ügy, 33. §, 2021. március 18.; a fent hivatkozott *Šeks*, 43. §; és *Saure kontra Németország* (2. sz.), 6091/16. sz. ügy, 39. §, 2023. március 28.). Mivel tehát a 10. cikk alkalmazandó, a kérelem *ratione materiae* nem összeegyeztethetetlen az Egyezmény rendelkezéseivel.

3. Következtetés

40. A Bíróság megállapítja, hogy a kérelem nem nyilvánvalóan megalapozatlan és nem elfogadhatatlan az Egyezmény 35. cikkében felsorolt egyéb okok alapján sem. A kérelmet ezért elfogadhatónak kell nyilvánítani.

B. Érdemi kérdések

1. A felek beadványai

(a) A kérelmező

41. A kérelmező azt állította, hogy a *Magyar Helsinki Bizottság* (fent hivatkozott) ügyben hozott ítéletben foglalt elvek alapján beavatkozás történt a véleménynyilvánításhoz való szabadságába. Bár ez a beavatkozás törvényen alapult, mégis az önkényesség határát súrolta, mivel a hazai jogszabályok nem tették lehetővé az említett jog korlátozása szükségességének és arányosságának értékelését. Az egymással versengő jogok (a kérelmező információhoz való hozzáféréshez való joga és a támogatás kedvezményezettjei személyes adatainak védelméhez való joga) mérlegelésére nem kerülhetett volna sor a hazai eljárás során. Ezen túlmenően az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jogszabályi környezet Alaptörvénybe ütköző helyzetet eredményezett. Ez önmagában is arra utalt, hogy az információhoz való hozzáférés tekintetében fennálló joga sérült.

(b) A Kormány

42. A Kormány azt állította, hogy a beavatkozást törvény írta elő, az a mások jogainak védelmére irányuló jogos célt szolgálta, és ideiglenes volt, mivel csak addig tartott, amíg a jogalkotó a vonatkozó jogszabályok módosításával nem reagált az újonnan felmerült társadalmi igényre. A

kérelmező 2019. július 10-től ismételten kérhette volna az általa kért információkat. Mindazonáltal a kérelmező már egyébként is elegendő információhoz kapott hozzáférést ahhoz, hogy betölthesse társadalmi kontroll funkcióját, és hozzájárulhasson a közpénzek felhasználásáról szóló nyilvános vitához.

2. A Bíróság értékelése

43. Tekintettel arra a megállapításra, hogy a kérelmező tájékoztatási kérelme *ratione materiae* összeegyeztethető volt az Egyezmény 10. cikkével (lásd a fenti 39. pontot), a Bíróság úgy ítéli meg, hogy azáltal, hogy megtagadták a kérelmezőtől a kért információkhoz való hozzáférést, a hazai hatóságok beavatkoztak a kérelmezőnek az Egyezmény 10. cikk 1. pontja által védett jogaiba.

44. Az ilyen beavatkozás csak akkor igazolható az Egyezmény 10. cikkének 2. §-a alapján, ha azt "törvény írja elő", az említett rendelkezésben meghatározott egy vagy több jogos célt szolgál, és "szükséges egy demokratikus társadalomban".

45. Ami a beavatkozás jogszerűségét illeti, az alapítványok támogatásban részesülő kedvezményezettjeinek neveihez való hozzáférés kifogásolt megtagadása a hazai bíróságok megállapítása szerint az adatvédelmi törvény rendelkezésein alapult, nevezetesen a törvény 3. §-ának (5) és (6) bekezdése, valamint 26. §-ának együttes olvasatán (lásd a fenti 14. pontot). Ezért az jogszerűnek tekinthető.

46. Az intézkedés jogos célját illetően a Bíróság tudomásul veszi a Kormány azon érvelését, hogy a kérelmező jogának korlátozása mások jogainak védelmére irányuló jogos célt szolgált (a támogatás kedvezményezettjeinek a személyes adatok védelméhez való jogának biztosítása), és nem lát okot az ellenkezőjének megállapítására.

47. Továbbra is kérdéses, hogy a kérelmező információhoz való hozzáférési jogának korlátozása "szükséges volt-e egy demokratikus társadalomban". A Bíróság e tekintetben kialakult elvei szerint a véleménynyilvánítás szabadságának bármilyen korlátozását "meggyőzően kell bizonyítani" (lásd többek között: *Animal Defenders International kontra Egyesült Királyság* [NK], no. 48876/08, 100. §, EJEB 2013; *Delfi AS kontra Észtország* [NK], 64569/09. sz. ügy, 131. §, EJEB 2015; és *Magyar Helsinki Bizottság*, idézett ítélet, 187. §), és meg kell felelnie egy "fontos társadalmi szükségletnek". Ezen túlmenően a Bíróság jogosult arra, hogy bármely korlátozásnak az Egyezmény 10. cikkével való összeegyeztethetőségéről döntsön. Felügyeleti jogkörének gyakorlása során "a Bíróságnak a kifogásolt beavatkozást az ügy egészének fényében kell megvizsgálnia, és meg kell állapítania, hogy az "arányos volt-e az elérni kívánt jogos céllal", és hogy a nemzeti hatóságok által a beavatkozás igazolására felhozott indokok "relevánsak és elegendőek" ... Ennek során a Bíróságnak meg kell győződnie

arról, hogy a nemzeti hatóságok a 10. cikkben foglalt elvekkel összhangban lévő normákat alkalmazták-e ...". (ibid.).

48. A Bíróság megjegyzi, hogy a jelen ügyben a hazai bíróságok elutasították, hogy az alapítványokat kötelezzék a támogatásban részesülők nevének a kérelmezővel való közlésére, mivel ezek olyan személyes adatok voltak, amelyeket nem lehetett volna közölni, ha nincs ezt előíró külön jogszabályi rendelkezés, (vö. a fent hivatkozott *Magyar Helsinki Bizottság* 188. pontjával).

49. Annak eldöntése során, hogy a jelen ügyben a támogatásban részesülők nevének védelméhez fűződő érdek olyan jellegű és mértékű volt-e, amely indokoltá teheti az Egyezmény 8. cikkének alkalmazását, a Bíróság felidézi a *Magyar Helsinki Bizottság* (idézett, 191-96. §§) és az *L.B. kontra Magyarország* ([NK], 36345/16. sz., 102-03. §§, 2023. március 9.) ügyben kifejtett megfontolásait. A személyes adatok védelme alapvető fontosságú abban a tekintetben, hogy a jogosult élvezhesse a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jogát. Az Egyezmény 8. cikke ezért rendelkezik az információs önrendelkezési jog egy formájáról, amely lehetővé teszi az egyének számára, hogy a magánélethez való jogukra hivatkozzanak, amennyiben a 8. cikk szerinti jogaikat korlátozzák (lásd *Satakunnan Markkinapörssi Oy és Satamedia Oy kontra Finnország* [NK], 931/13. sz., 137. §, 2017. június 27.). A Bíróság annak megállapításakor, hogy a 8. cikk bizonyos személyes adatok tekintetében érintett-e, kellően figyelembe veszi a konkrét kontextust (lásd *S. és Marper kontra Egyesült Királyság* [NK], 30562/04 és 30566/04, 67. sz. ügyek, EJEB 2008; *Magyar Helsinki Bizottság*, u.o., 193. §; és *L.B. kontra Magyarország*, u.o., 103. §). A *Magyar Helsinki Bizottság* ügyben a Bíróság megállapította, hogy egy személy magánélethez fűződő észszerű elvárásai jelentős tényezőt jelenthetnek annak megítélésében, hogy magánéletét érintik-e az adott személy lakásán vagy magánterületén kívül végrehajtott intézkedések (lásd a fent idézett *Magyar Helsinki Bizottság*, 193. §). A Bíróság figyelembe vette továbbá a szóban forgó adatok jellegét és az információ nyilvánosságra hozatalának az érintett személyek magánéletére gyakorolt lehetséges hatását.

50. A szóban forgó esetben, bár a kért adatok a támogatás kedvezményezettjeinek nevét is tartalmazzák, a kedvezményezettek személyazonossága csak mint közpénzek "kedvezményezettjei", tehát a közpénzek elosztása szempontjából volt releváns (lásd, *mutatis mutandis*, ibid., 194. §). A Kormány az adatvédelem területén fennálló állami kötelezettségekre való hivatkozáson kívül nem tudott érvelni azzal kapcsolatban, hogy a nevek nyilvánosságra hozatala hogyan érintené a támogatásban részesülőket a magánéletük védelme tekintetében. A Bíróság továbbá azt is tudomásul veszi, hogy a közpénzek elosztásának átláthatósága fontos alkotmányos elv, és az adatvédelmi törvény és más jogszabályok, például az átláthatósági törvény előírják a közpénzek kezelésével és elosztásával kapcsolatos adatok közzétételét, amelyek magukban foglalhatják

a kedvezményezettek személyes adatait is (lásd a fenti 13, 14 és 15. pontot). Ennek fényében nehéz lenne azzal érvelni, hogy a támogatottak - amikor igénybe veszik az alapítványok bármelyik támogatási felhívását - nem számíthattak arra, hogy nevüket, mint közpénzek kedvezményezettjeit, nyilvánosságra hozzák. E megfontolások fényében a Bíróság ezért úgy véli, hogy a mások jogainak védelméhez fűződő érdekek nem olyan jellegűek és mértékűek, amelyek indokolnák a 8. cikk alkalmazását és a kérelmező véleménynyilvánítási szabadságához való joggal szembeni mérlegelés során történő alkalmazását (ibid., 196. §; vö. a fent idézett *Saure* (2. sz.), 61. §).

51. A Bíróság mindazonáltal utal arra a megállapítására (lásd a fenti 46. pontot), hogy a támogatásban részesülők személyes adatainak védelme olyan jogos célt jelent, amely az Egyezmény 10. cikkének 2. pontja alapján lehetővé teszi a véleménynyilvánítás szabadságának korlátozását. A kérdés továbbra is az, hogy a védelem érdekében alkalmazott eszközök arányosak voltak-e az elérni kívánt céllal (lásd a fent hivatkozott *Magyar Helsinki Bizottság*, 196. pont, és *Centre for Democracy and the Rule of Law*, 116. pont,).

52. Korábbi hasonló ügyekben a Bíróság az arányossági vizsgálat során a következő körülményeket vette figyelembe: (i) az adatigénnyelést érintett személyek különösen prominens közszereplők voltak-e; ii) ők maguk közrejátszottak-e abban, hogy a kifogásolt információ felkeltse a társadalom érdeklődését; iii) a nyilvánosságra hozatal esetén milyen mértékben sérülhetett a magánszemélyek magánélete; iv) a nyilvánosságra hozatal elmaradása milyen következményekkel járna a kérelmező véleménynyilvánítási szabadságának tényleges gyakorlására nézve; v) a kérelmező előadta-e az adatigénnyelés indokait (lásd a fent hivatkozott *Centre for Democracy and the Rule of Law*, 117-19. pont, és a fent hivatkozott *Saure* (no.2), 55. pont); (vi) az ügy iránti közérdeklődés mértéke; és (vii) a kérelmező jogainak korlátozására vonatkozó érdemi mérlegelés lehetősége a hazai jog szerint, és ha igen, a hazai hatóságok végeztek-e ilyen mérlegelést (lásd fent hivatkozott *Magyar Helsinki Bizottság*, 197. és 199. pont).

53. Ezzel kapcsolatban a Bíróság utal korábbi megállapításaira, miszerint - függetlenül attól, hogy az érintett személyek magán- vagy közszereplők voltak-e - az állam által a két alapítványon keresztül finanszírozott pályázati felhívásra nyújtották be javaslatukat, olyan jogi környezetben, amely biztosította a közpénzek kezelésének és elosztásának átláthatóságát (lásd a fenti 13., 14. és 15. pontot). Ezen túlmenően a Kormány nem nyújtott be olyan beadványt, amely arra utalt volna, hogy a támogatásban részesülők nevének nyilvánosságra hozatala bármilyen potenciálisan káros hatással lehetett volna a magánéletükre.

54. A Bíróság továbbá emlékeztetni kíván arra, hogy az adatigénnyelés, amelynek célja, hogy elősegítse az adófizetők pénze elosztásának átláthatóságát, egyértelműen megfelel a közérdekűségi tesztnek (lásd a fenti 36. pont). A kérelmező újságíró azért kérte a szóban forgó adatokat, mert élni kívánt az információszabadságával, és hozzá kívánt járulni egy jelentős

közérdeklődésre számot tartó kérdésről szóló nyilvános vitához. Kérelmét pusztán azért utasították el, mert az akkori szabályozás nem tartalmazott olyan rendelkezést, amely lehetővé tette volna a támogatásban részesülők személyazonosságának nyilvánosságra hozatalát. Következésképpen a hatóságoknak nem volt lehetőségük arra, hogy bármilyen mérlegelést végezzenek egyrészt a kérelmező 10. cikk szerinti jogai, másrészt a személyiségi jogok és az adatvédelem szempontjai között.

55. Ezen túlmenően az Alkotmánybíróság ezt követően alkotmányellenes jogalkotói mulasztást állapított meg, mivel a jogalkotó elmulasztott olyan törvényeket alkotni, amelyek a lehető legnagyobb mértékben biztosították volna a két egymással versengő alkotmányos alapjog, azaz a személyes adatok védelméhez való jog és a közérdekű információkhoz való hozzáféréshez való jog kiegyensúlyozott gyakorlását.

56. Ilyen körülmények között a Bíróság megállapítja, hogy a hazai hatóságok nem szolgáltattak elegendő indokot a kifogásolt beavatkozás szükségességére. A hazai hatóságok nem teremtettek méltányos egyensúlyt a szóban forgó egymással versengő érdekek között a beavatkozás arányosságának biztosítása érdekében.

57. Ennek megfelelően az Egyezmény 10. cikkét megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

58. Az egyezmény 41. cikke előírja:

"Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek."

A. Kár

59. A kérelmező 10.000 eurót (EUR) kért nem vagyoni kár címén.

60. A Kormány a követelést túlzottnak találta.

61. A Bíróság méltányossági alapon a kérelmezőnek 1.000 eurót ítél meg a nem vagyoni kár címén, az esetlegesen felszámítandó adóval növelten.

B. Költségek és kiadások

62. A kérelmező emellett 3.600 euró plusz ÁFA összeget követelt a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások címén. Ez az összeg tizennyolc óra jogi munkának felel meg, 200 euró plusz ÁFA óradíjjal számolva.

63. A Kormány a követelést túlzottnak találta.

64. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a kérelmező csak abban az esetben jogosult a költségek és kiadások megtérítésére, ha bizonyította, hogy azok ténylegesen és szükségszerűen merültek fel, és mennyiségüket tekintve észszerűek. A jelen ügyben, tekintettel a birtokában lévő dokumentumokra és

a fenti kritériumokra, a Bíróság úgy véli, hogy ésszerű a teljes követelt összeg megítélése.

EZEN OKOKBÓL A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG,

1. *Kinyilvánítja*, hogy a kérelem elfogadható;
2. *Megállapítja*, hogy megsértették az Egyezmény 10. cikkét;
3. *Úgy dönt*,
 - (a) hogy az alperes állam az ítéletnek az Egyezmény 44. cikke 2. pontja szerinti jogerőre emelkedésétől számított három hónapon belül fizesse meg a kérelmezőnek a következő összegeket az alperes állam pénznemében, a teljesítés napján érvényes árfolyamon számolva:
 - (i) 1.000 euró (ezer euró), plusz az esetlegesen felszámítandó adó, a nem vagyoni károk tekintetében;
 - (ii) 3.600 euró (háromezer-hatszáz euró), plusz a kérelmezőt terhelő esetleges adó, a költségek és kiadások tekintetében;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártától a teljesítésig a fenti összegek után egyszerű kamatot kell fizetni, amelynek mértéke az Európai Központi Banknak a késedelmi időszak alatt érvényes marginális hitelkamatlábával plusz három százalékponttal egyenlő;
4. *Elutasítja* ezt meghaladóan a kérelmező méltányos elégtétel iránti kérelmét.

Kelt angol nyelven, közölve írásban 2024. április 4-én a Bíróság Szabályzata 77. cikkének 2. és 3. §-a alapján.

Liv Tigerstedt
Jegyzőkönyv-vezető helyettes

Marko Bošnjak
Elnök